

EN MARXA CUINA!

HISTÒRIES
D'UN
CUINER
AMB
ROCK'N'ROLL

MARC RIBAS

Amb noves
**RECEPTES
BRUTALS**

Cossetània Edicions

**ENTREU
AMB MI
FINS A
LA CUINA**

Primera edició: març del 2020

© Marc Ribas

© de l'edició:
9 Grup Editorial
Cossetània Edicions
c/ de la Violeta, 6 - 43800 Valls
Tel. 977 60 25 91
cossetania@cossetania.com
www.cossetania.com

Disseny i composició: Carla Rossignoli

Fotografies: Enrique Marco

Cuïnera: Ana Brotons

Coordinació: Berta Mas

Impressió: Leitzaran Grafikk

ISBN: 978-84-9034-945-8

DL T 195-2020

EN MARXA CUINA!

HISTÒRIES
D'UN
CUINER AMB
ROCK'N'ROLL

MARC RIBAS

ÍNDEX

MARC COM A CLIENT	16
LES NOSTRES PARAULOTES	21
FUM, FUM, FUM	25
L'ESPATLLA DE CABRIT EXPRÉS	29
EGOS A LA CUINA	33
TOTS A PUNT I ELL NO VE	36
EL REI DEL VI	41
UNA TAULA DE PASSANTS	45
TERTÚLIES AMB ROCK'N'ROLL I LLEIXIU	49
EL PLAT ORFE	52
EL PA NO ME'L REGALES?	57
DE LA CANYA AL CROSSFIT	60

LA TAULA DELS DESPROPÒSITS	65
ANARQUIA INFANTIL	69
MANDONGUILLES AMB “PERÒ”	72
UN BARÇA – ATHLETIC CLUB QUE OMPLE LA SALA	77
MISTER PRAWN I LES GAMBES DE PALAMÓS	81
NI GOTA DE SANG	85
LA VEGANA I L’AL·LÈRGIC	89
LA TÒFONA D’INSTAGRAM NO ES POT TASTAR	93
LA SALSA “A PART”	96
EL CARPACCIO MASSA “CRU”	101
VEDELLA AMB “GUST DE PORC”	105
L’ALCOHOL PER A EMPRESES	108

CINC MINUTS DE GLÒRIA	112
TENIM UN NOM I EL SAP TOT HOM... NUGGETS!	117
EI, TIUS!	120
350 A TAULA I SENSE FOC	125
EQUIP DIVIDIT	128
FES L'AMOR I NO LA GUERRA	132
FORCES MAJORS	137
LA IAIA PAGA EL DIUMENGE	140
UN XEF ADVISOR PER PUNTUAR ELS CLIENTS	144
CANVIAR DE CASA	148
MOMENTS EN FAMÍLIA	153
ÍNDIX DE RECEPTES	156

INTRODUC

Opinió

He fet molts postserveis, tants com serveis, i comptant que em dedico a l'hostaleria des de fa vint-i-dos anys, en diferents ciutats i, fins i tot, en diferents països, doncs calculo que dec haver fet uns sis mil tornos.

Gairebé sempre, quan acaba un servei, en l'equip comentem com ha anat, què han dit els clients, si ha passat alguna cosa estranya o graciosa... En fi, tot allò que durant el servei no ens diem perquè estem per la feina i ens anem reservant per a l'estona de calma i xerrameca.

En aquest llibre hi trobareu això, el recull d'anècdotes, experiències, rareses, èxits i fracassos que ens hem trobat, el meu equip jo, al llarg dels anys de professió, i com ho hem viscut.

El que pretenc és fer-vos entrar a la cuina i que formeu part de l'equip explicant-vos els serveis des del punt de vista d'un cuiner. Aquest cop jo faig de «plataforma opinadora», serem una mena de XefAdvisor, ja m'enteneu... Avui els restaurants, i podríem dir que gairebé tots els negocis, ens enfrontem a les pàgines d'Internet, obertes i lliures per rebre l'opinió de cadascú. I això per un costat és fantàstic, i per l'altre... bé, per l'altre, com tot, té els seus inconvenients.

En aquestes pàgines, doncs, em mullo una mica i exposo la meva opinió i la meva vivència com a cuiner amb alguns clients dels restaurants. Potser us hi veureu reflectits i sovint, al llarg del llibre, us vindrà més d'un nom al cap! Tiets, germans, avis, pares, mares, filles, sogres, veïns, amics i, sobretot, el cunyat!

Ah! I a més a més us passo unes quantes de les receptes que em transporten a alguns d'aquests moments.

El llibre el vull compartir amb vosaltres i desitjo que us ho faci passar tan bé com m'ho he passat jo escrivint-lo. I, sobretot, desitjo que el gaudiu llegint i menjant. Gràcies per cuinar con mi.

MARC COM A CLIENT

M'agrada molt anar a restaurants i viure l'experiència des de l'altra banda. Sempre estic agraït al menjar i al servei rebut, per a mi és un plaer i em deixo fer. És veritat que a vegades no són àpats excepcionals, ni falta que fa, sempre hi ha molt d'esforç, dedicació i bona voluntat al darrere.

A mi m'agraden els restaurants amb plats estrella, soc capaç de fer cua o molts quilòmetres per menjar aquelles mongetes tan especials que fan en un lloc o aquell suflé que fan en un altre, o aquell arròs...

Però no m'agrada massa el tracte molt servil, ni sentir que em fan la pilota... De fet m'incomoda bastant el tracte *de vostè* o les reverències excessives. Prefereixo un tracte directe de tu a tu.

No m'importa massa si em canvien o no els coberts, ni tampoc m'interessa que el cambrer m'expliqui com han cuit la costella que m'estic menjant. Les hores de cocció, el repòs que ha tingut o la maduració són cosa seva. Jo en aquell moment no estic treballant, sinó que estic gaudint.

Però, per altra banda, quan tinc alguna pregunta o hi ha alguna cosa que no entenc com l'han feta, mai em quedo amb el dubte, perquè per a mi anar a menjar fora, a més de gaudir, també és un aprenentatge. De vegades, on menys t'ho esperes acabes inspirant-te per fer un plat. Els cuiners ens nodrim de moltes fonts: de converses amb altres cuiners, de llibres i, evidentment, també d'anar a restaurants.

Les cartes amb noms molt complicats o llargs i amb un excés de literatura em resulten una mica pedants. Per exemple si unes postres es diuen «Somni de primavera en plena floració dels ametllers al capvespre», doncs... em sembla que s'han passat una mica! De fet, la pregunta més recurrent que li podrien fer al cambrer d'aquell restaurant seria: «Soc al·lèrgic a la lactosa, en puc menjar del somni aquest?» Perquè, és clar, què deu portar?, de què estan fets els somnis?, de xocolata?, de núvols?, de núvols de xocolata?... Bromes a part, m'atabala.

Soc senzill, demano un bon tracte, marxo d'hora, deixo propina i no em queixo mai. Si no m'agrada el lloc simplement no hi torno, o trigo una mica a fer-ho per veure si han millorat. Sé que obrir un restaurant i ser regular és molt difícil. De fet, la regularitat és la clau de l'èxit, en tot.

PEUS DE PORC AMB NAPS

4 peus de porc
Sal gruixuda
5 cebes
2 fulles de llorer
1 bitxo
Pebre negre
1 gra d'all
1 cabeça d'alls
4 naps negres
2 l de brou de
pollastre
Aigua mineral
Vi ranci
Ratafia
Sal
Oli d'oliva verge
extra
15 ametlles
15 avellanes
30 g de xocolata
70% cacau
3 llesques de pa
fregit

---

1. Socarrimem els peus de porc, tallats pel mig, i els cobrim amb sal gruixuda. Els deixem 20 minuts.

2. Els traiem de la sal i els submergim en un pot amb aigua mineral freda i les fulles de llorer. Els posem al foc i deixem que arrenqui el bull. Un cop arrenqui, reservem els peus en un plat o una safata.

3. Tallem les cebes a la microbrunesa i les enrossim en una cassola amb un raig d'oli d'oliva verge extra i una cabeça d'alls tallada transversalment. Ens ha de quedar megarossa.

4. Pelem i tallem els naps a la mida d'una mossegada.

5. Aixequem els sucres de la ceba amb el vi ranci i hi afegim una mica de bitxo fresc a rodanxes, un raig de ratafia i hi posem els peus de porc. Ho deixem coure a foc baix.

6. Un cop els sucres de la cassola s'estan evaporant, ho cobrim amb el brou de pollastre i tapem la cassola. Ho deixem bullir 1 hora i mitja. Hi afegim més aigua si cal perquè els peus quedin coberts, però sense remenar mai la cassola.

7. Als últims 20 minuts hi afegim els naps pelats i tallats.

8. Fem una picada amb les ametlles, les avellanes, la xocolata, les llesques de pa fregit i el gra d'all. Afegim la picada a la cassola per sobre perquè s'incorpori.

9. Servim els peus amb julivert per sobre i... brutal!

**EL NAP NEGRE ABANS ACABAVA EN ALGUN
BROU. ARA ÉS UN PRODUCTE DE PRESTIGI.**

FRICANDÓ D'ESCÓRPORA

800 g de filets
d'escòrpora
500 g de rossinyols
6 cebes de Figueres
2 grans d'all
200 ml de vi ranci
200 ml de conyac
Farina
Pebre negre
1 l de brou de peix

Per fer la picada:

25 g de pinyons
70 g de farina
d'ametlla
Brins de safrà

1. Fem un bany de sal al peix, ja net i filetejat, durant 10 minuts. La solució ha de ser de 50 g de sal per litre d'aigua.

2. Fem el sofregit tallant la ceba a la brunesa i, un cop rossa, aixecant-ne els sucres amb vi ranci. Caldren uns 40 minuts a foc mitjà. Colem l'oli i reservem la ceba.

3. En l'oli on hem enrossit la ceba i en la mateixa cassola saltem els bolets a foc fort, i els reservem juntament amb la ceba.

4. En el mateix oli fregim, a foc mitjà, l'escòrpora salpebrada i enfarinada.

5. A la cassola on hi ha l'escòrpora hi posem la ceba i els bolets, i ho deixem a foc viu mentre hi afegim conyac. Un cop evaporat l'alcohol hi posem el brou... I que faci xup-xup, tapat i a foc molt baix, durant 15 minuts. Al final ho lliguem amb la picada i... brutal!